

Забидий / ВАҲИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 410-ҳадис

410/698 - عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، حَدِيثُ مَبِيتِهِ فِي بَيْتِ حَالَتِهِ، تَقَدَّمَ، وَفِي هَذِهِ الرَّوَايَةِ قَالَ: ثُمَّ نَامَ حَتَّى تَفَحَّ، وَكَانَ إِذَا نَامَ تَفَحَّ، ثُمَّ أَتَاهُ الْمُؤَدِّدُ، فَحَرَجَ فَصَلَّى وَلَمْ يَتَوَضَّأْ.

410.698 Ибн Аббос розияллоху анҳумодан ривоят қилинади:

«Маймунанинг ҳузурида ухладим. Набий соллаллоху алайҳи васаллам ўша кеча унинг ҳузурида эдилар. Кейин у зот таҳорат қилиб, намоз ўқигани турдилар. Мен ҳам сўл томонларида турдим. Шунда мени ушлаб, ўнг томонларига ўтказиб қўйдилар. Ўн уч ракат намоз ўқидилар. Сўнгра ухладилар, ҳатто хуррак ҳам отдилар - у зот ухлаганларида хуррак отар эдилар. - Кейин у зотнинг олдиларига муаззин келди. Чиқиб, намоз ўқидилар. Таҳорат қилмадилар».

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIDLARI